

Man kan så diskutere, om den snitflade, der er lagt, er lagt lige præcis på det rigtige sted. Det vil vi også godt være med til at se på i Det Radikale Venstre, for der er da ting også af det, som nu opføres på positivlisten, hvor man kan spørge: Har vi fuldstændig sikkerhed her? Er det det helt rigtige sted?

Der er nogle detaljer, som jeg synes vi måske skulle diskutere videre, men stort set synes jeg, man har ramt meget præcist. Man har sikret sig de to grundlæggende principper, som jeg sagde, først omkring lejernes penge og omkring konkurrenceforvridningen, nemlig at der ikke kan ske noget galt på de to områder, og så har man sikret sig, at nogle naturlige sociale funktioner kan eksistere i tilknytning til det almennyttige byggeri, og at den viden, som er skabt naturligt i det almennyttige byggeri, kan nyttiggøres. Det er det afgørende.

Dermed synes jeg, at man så at sige har løftet det, som blev sluppet i 1991, da den tidligere regering ikke rigtig kunne finde ud af, hvordan man skulle komme videre. Jeg håber, at vi i udvalgsarbejdet kan finde frem til den helt præcise grænsedragning. Jeg synes, at der nu hovedsageligt ligger det, som er nødvendigt, og det er vi godt tilfredse med og støtter fra Det Radikale Venstres side.

Til sidst blot en enkelt kommentar vedrørende andelsboliger. Jeg synes, at fru Kirsten Jacobsen skulle gøre sig klart, at andelsboligen også har noget at gøre med et frihedsideal. Der er faktisk nogle, der godt kan lide at bo i andelsboliger og synes, det er en god boligform, men fru Kirsten Jacobsen vil jo gerne, som vi ser i B 18, have lov til nu at stramme op og sætte folk i båse og helst kun de båse, som fru Kirsten Jacobsen snedkerer til dem. Vi synes, der stadig væk skal være muligheden for andelsboliger, og jeg har den overbevisning, at hvis andelsboligen virkelig har det så slemt, som fru Kirsten Jacobsen siger, så bliver der nok ikke bygget nogen af dem, og så er der ikke nogen grund til at tage så meget på vej.

Keld Albrechtsen (EL):

Det forslag, som ligger fra de borgerlige i dag, er jo et forslag – det er allerede ganske klart fremgået af debatten – som bygger på en grundlæggende mistillid og mistro til de mennesker, som arbejder inden for den almennyttige sektor helt generelt. Man har fundet et enkelt råddent æble i kassen, og så kasserer man også resten af æblerne, uanset at de faktisk kan være både rø-

de og flotte. Det er et princip, som – hvis det blev anvendt over for det private erhvervsliv – givetvis ville medføre, at der ville blive en almindelig strangulering af de fleste virksomheder her i landet. Men nu er det altså den almennyttige sektor, man har kastet sig over med denne mistæneliggørelse. Man arbejder i virkeligheden ud fra Lenins gamle parole om, at tillid er godt, men kontrol er bedre. Man har overtaget bureaukratismens grundlæggende standpunkt. Det kan vi jo så bare konstatere.

Jeg er meget glad for, at hr. Jørgen Estrup også så klart konstaterede, at set fra hans synspunkt er hensigten med det borgerlige forslag en langsom kvælning af det almennyttige byggeri, og så kunne man sådan set lige så godt have meldt ud og sagt, hvad der var ideen i det – nemlig en privatisering, en udstykning, eller hvad der kunne komme på tale. Jeg er meget enig med hr. Jørgen Estrup i den betragtning, at det ville have været mere værdigt at gå ud og tone rent flag.

Så meget om det helt principielle. Det ville jo have været rart, hvis vi i stedet egentlig kunne have fået en debat om det, der er problemerne i den virkelighed, vi står i, fordi det borgerlige forslag bygger på en lang række myter og misforståelser af problemerne. Det er jo sandt, at der har været nogle afgrænsningsproblemer, som vi skal diskutere. De almennyttige selskaber skal ikke beskæftige sig med alt mellem himmel og jord. Det er jeg i hvert fald fuldstændig enig i. Derfor må man efter min opfattelse acceptere, at boligministeren spiller ud med en afgrænsning, og der kan godt være detaljer i den afgrænsning, som kan diskuteres. Man kan godt diskutere, om den er blevet for præcis, men selvfølgelig skal der være en afgrænsning, og det kommer der altså også. Den ser ud til at blive rimelig fornuftig.

Det andet er, at der selvfølgelig skal være et effektivt tilsyn. Der skal være åbenhed, gennemsigtighed og en god revision i de almennyttige selskaber. Det er der jo generelt også. Det er faktisk sådan, at tilsynet i de senere år er blevet skærpet så meget, at det påfører selskaberne ganske betydelige udgifter. Det ved de borgerlige sandsynligvis ikke noget om, da de formentlig ikke har undersøgt det, men rent faktisk er det sådan, at tilsynet hos de almennyttige boligforeninger rekvirerer – jeg vil ikke sige tonsvis, for det kan jeg ikke dokumentere, men i hvert fald så store mængder af redegørelser vedrørende virksomheden, at det er mærkbart på be-